

»Att i dyn ännu och slammet
Stå med himmelsk snö i hogen
Och att skölja hvardagsdammet,
När man kan, i klara vågen,
Se detta, du sköna,
Jag bringar i qväll!
Må himlen dig löna!
Var god och var säll!»

Så i måneglans, som tjusar,
Blomsterhvisningen förklingar; —
Morgonvind, som muntert susar,
Snart till flickans fönster svingar,
Han rycker på haken
Med skalkande ljud
Och ropar: blif vaken
Och kläd dig till brud!

